О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 33398

гр. София, 26.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в закрито заседание на 26.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **10606** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от К. Я. М. чрез адвокат Л. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-004236/14.08.2026г. по чл. 171, т. 1, б. „з“, „дд“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. Л. Б. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на К. Я. М. е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 12 месеца.

Наред с жалбата е направено и искане за спиране изпълнението на заповедта без никакви твърдения и доказателства. Сочи, че от едната страна стои възможността жалбоподателят да бъде лишен от възможността да управлява МПС за период до 12 месеца, с всички произтичащи от това професионални и лични последици, а от другата – твърдяно нарушение, чиито основни фактически и субективни елементи са оспорени сериозно и предстои да бъдат проверени от съда.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, подадено е в срок поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от

преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.
В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН серия GA № 5156064 от 13.08.2026г, с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл.104Б, т.2 от ЗДвП - водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното преназначение за превоз на хора и товари.
Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.
Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.
В случая жалбоподателят не е изложил никакви аргументи за възможност от мярката да настъпят значителни и труднопоправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Искането е бланкетно, без изложени аргументи и без представени доказателства. Ето защо, съдът не може да направи извод да са налице законовите основания на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК. Съдът приема, че жалбоподателят не твърди и не доказва наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. Предвид на което, искането се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес, обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.
Така мотивиран, на основание чл. 166, ал. 4 връзка с ал. 2 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Я. М. чрез адвокат Л. П. за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004236/14.08.2026г., издадена от Е. Л. Б. – полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“-СДВР.
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :